

تأثیر اسانس ریحان بر کنترل پوسیدگی خاکستری و کیفیت پس از برداشت توت فرنگی (سلوا)

ابوالفضل اصغری مرجانلو^۱، یونس مستوفی^{۲*}، شهرام شعبی^۳، مهشاد مقومی^۴^۱- کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران^۲- دانشیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران^۳- عضو هیأت علمی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت غذا و دارو^۴- دانشجوی دکتری، گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

*آدرس مکاتبه: کرج، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی، گروه علوم باغبانی

تلفن: ۰۹۱۲۵۰۱۰۴۹۵، نمابر: ۲۲۴۸۷۲۱ (۰۲۶۱)

پست الکترونیک: ymostofi@ut.ac.ir

تاریخ تصویب: ۸۷/۱۲/۱۴

تاریخ دریافت: ۸۷/۶/۲۰

چکیده

مقدمه: اسانس‌ها به عنوان ترکیباتی پیچیده در قسمت‌های مختلف گیاهان تولید شده و وظایف مختلفی را بر عهده دارند.

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر اسانس ریحان^۱ (*Ocimum basilicum* L.) بر کنترل پوسیدگی خاکستری و کیفیت پس از برداشت توت فرنگی است.روش بررسی: این آزمایش به دو صورت درشیشه^۲ و درزیوه^۳ انجام شد. در شرایط درون شیشه‌ای اسانس ریحان با دو روش «دیسک کاغذی» و «مخلوط با محیط کشت» در غلظت‌های ۲۵۰، ۵۰۰، ۷۵۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر روی قارچ بوتریس سینرا تیمار شد. در مرحله دوم اسانس ریحان در غلظت‌های ۶۰، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر با روش «دیسک کاغذی» بر روی میوه توت فرنگی تیمار شد.

نتایج: نتایج آزمایش درون شیشه‌ای نشان داد که اسانس ریحان هنگام استفاده از روش «دیسک کاغذی»، در همه غلظت‌های به کار رفته به طور کامل از رشد قارچ جلوگیری نمود. نتایج آزمایش بر روی میوه نشان داد که اسانس ریحان در غلظت‌های به کار رفته در مقایسه با شاهد به طور قابل ملاحظه‌ای از رشد قارچ بوتریس سینرا روی میوه توت فرنگی جلوگیری نمود. همچنین اسانس ریحان در غلظت‌های پایین ۶۰ و ۲۵۰ میکرولیتر بر لیتر اثر مثبتی روی برخی پارامترهای کیفی (رنگ، اسیدیتة قابل تیتراسیون، میزان مواد جامد محلول، میزان ویتامین C و سفتی بافت) میوه داشت. به طوری که میوه‌های تیمار شده با اسانس ریحان سفت‌تر، ویتامین C بیشتر، رنگ بهتر و میزان مواد جامد محلول بالاتری از میوه‌های شاهد داشتند. در حالی که غلظت‌های بالای اسانس ریحان (۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر) باعث سوختگی کاسبرگ‌ها و ظهور علائم سمیت در روی میوه شد. همه غلظت‌های به کار رفته از اسانس ریحان طعم میوه را تحت تأثیر قرار داد به ویژه غلظت ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر که باعث کاهش سفتی بافت میوه و محتوای ویتامین C شد.

نتیجه‌گیری: اسانس ریحان به دلیل داشتن خاصیت قارچ‌کشی بالا می‌تواند جایگزین قارچ‌کش‌های مصنوعی در کنترل بیماری‌های قارچی بر روی محصولات کشاورزی شود ولی برای رسیدن به فرمولاسیون مناسب تحقیقات زیادی لازم است.

کل واژگان: اسانس، ریحان، کپک خاکستری، پس از برداشت، توت فرنگی

^۱ *Ocimum basilicum* L.^۲ *In vitro*^۳ *In vivo*

مقدمه

توت فرنگی^۱ یکی از اعضای جنس *Fragaria* از خانواده Rosaceae می باشد که به دلیل تنفس بالا، مقدار آب زیاد، فعالیت متابولیکی بالا و حساسیت به پوسیدگی های میکروبی و قارچی خصوصاً کپک خاکستری حاصل از قارچ *Botrytis cinerea* یکی از میوه های بسیار فسادپذیر بوده و طول عمر پایینی دارد [۳، ۴، ۷، ۱۰، ۱۷]. طبق گزارش فائو میزان تولید جهانی توت فرنگی در سال ۲۰۰۵ بیش از ۳/۱ میلیون تن می باشد که بیش از ۵۰ درصد آن سالانه از بین می رود [۳، ۱۳]. از میان بیماری های پس از برداشت محصولات کشاورزی، قارچ *Botrytis cinerea* پاتوژن بیماری زای مهمی است به طوری که در یک بررسی ۱۲ ساله در بازار آمریکا معلوم شد که عامل بیش از ۳۲/۵ درصد خسارات وارد شده به انگورهای تازه خوری، قارچ *Botrytis cinerea* می باشد [۶]. علائم این بیماری به این صورت است که بافت های آلوده به رنگ صورتی تیره تا قهوه ای درآمده و تمام میوه ممکن است بدون از هم پاشیدگی، به طور کامل پوسیده شود. در روی بافت آلوده میوه میسلیوم های سفیدی نمایان می شود که در زمان اسپوردهی به رنگ خاکستری درمی آید. گزارش سالانه آکادمی بین المللی علوم^۲ (NAS) در سال ۱۹۸۶ در مورد بقایای آفت کش ها در مواد غذایی نشان داد که قارچ کش ها در مقایسه با حشره کش ها و علف کش ها، در ایجاد بیماری های سرطانی خطرناک تر می باشند [۱۵]. با توجه به اینکه مدت زمان بین برداشت تا مصرف توت فرنگی بسیار کوتاه است، بنابراین کاربرد قارچ کش ها برای کنترل بیماری ها و حفظ کیفیت آن باید با دقت بیشتری صورت گیرد تا هیچ بقایای شیمیایی مضر در آن باقی نماند [۱].

از جمله روش های سالم و بی خطر برای کنترل بیماری های پس از برداشت، استفاده از ترکیبات طبیعی تحت عنوان عصاره طبیعی یا اسانس های گیاهی است. اسانس های گیاهی گستره وسیعی از متابولیت های ثانویه^۳ را شامل می شوند

که در بیشتر حالات دارای خاصیت ضد میکروبی، آلوپاتی و آنتی اکسیدانی و زیست تنظیمی^۱ هستند. از نظر شیمیایی اسانس ها، ترکیبات پیچیده ای هستند که انواع مختلف مواد شیمیایی شامل هیدروکربن ها، الکل ها، کتون ها، آلدئیدها و غیره در ترکیب آن ها وجود دارد [۵، ۹]. کاپسین^۲ یکی از انواع ترپنوئیدهایی موجود در فلفل است که وجود این ماده سبب افزایش رشد مخمر *Candida albicans* شده ولی از رشد باکتری ها جلوگیری می کند [۱۲]. اسپری موزهای *Embul banana* با امولسیون اسانس ریحان نشان داد که تیمار با اسانس ریحان، پوسیدگی طوقه و آنتراکنوز را در میوه های موز کنترل کرده و موزها را قادر می سازد تا بیش از ۲۱ روز در دمای ۱۳ درجه سانتی گراد بدون هیچ گونه اثرات نامطلوب روی خواص ارگانولپتیک انبار شود. نتایج حاصل از کاربرد اسانس ریحان قابل مقایسه با قارچ کش بنومیل می باشد [۹]. ترکیبات معطر حاصل از انگور لایروسکا رقم ایزابلا^۳ از رشد و اسپورزایی و بیماری زایی قارچ *Botrytis cinerea* روی انگور وینفرا رقم رودیتیس^۴ جلوگیری کرده و یا آن را کاهش می دهد [۶]. اسپری اسانس آویشن روی پرتقال های آلوده شده با پنسیلیوم سبب کنترل آن شده و اثر کنترل کنندگی آن هیچ تفاوتی با قارچ کش TBZ ندارد [۱۶].

مواد و روش ها

آنالیز اسانس ریحان با دستگاه (GC/MS)

اسانس مورد استفاده در این پژوهش از شرکت تولید و فرآوری گیاهان دارویی زردبند خریداری شد و در موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور با استفاده از دستگاه گاز کروماتوگرافی (GC) و گاز کروماتوگرافی همراه با طیف سنجی جرمی (GC/MS) آنالیز شد. مدل دستگاه مورد استفاده در آنالیز اسانس ها، شیمادزو سری A۹ ساخت کشور ژاپن، مجهز به ستون DB-5 به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی متر،

^۱ Bioregulatory
^۳ *Vitis labrusca*

^۲ Capcisin
^۴ *Vitis vinifera*

^۱ *Fragaria×ananassa* Duch
^۲ National Academy of Science
^۳ Secondary metabolites

بررسی شد. درصد بازدارندگی اسانس با استفاده از فرمول به شرح زیر محاسبه شد:

$$IP = dc - dt \times 100 / dc$$

IP = درصد بازدارندگی

dc = قطر هاله قارچ در شاهد

dt = قطر هاله قارچ در تیمار اسانس

آلوده‌سازی میوه‌ها با سوسپانسیون قارچ *Botrytis cinerea*

میوه‌های توت‌فرنگی در مرحله‌ای که ۸۰ - ۷۵ درصد رنگ قرمز گرفته بودند، برداشت و به آزمایشگاه منتقل شد. در آزمایشگاه میوه‌ها از لحاظ شکل، رنگ، اندازه، عاری بودن از آفات و بیماری‌ها و صدمات ظاهری جدا شدند. میوه‌های انتخاب شده با استفاده از محلول هیپوکلریت سدیم با غلظت ۱۰۰ میکرولیتر بر لیتر ضدعفونی شد. قارچ *Botrytis cinerea* که از روی میوه‌های آلوده توت‌فرنگی خالص‌سازی شده بود برای آلوده‌سازی میوه‌ها قارچ *Botrytis cinerea* با عمر ۲۰ روز برای تهیه سوسپانسیون استفاده شد. با استفاده از لام گلبول شمار^۱ غلظت سوسپانسیون روی ۱۰^۶ کیندی در هر میلی‌لیتر تنظیم شد. برای آلوده‌سازی، میوه‌ها در سوسپانسیون قارچ فرو برده شدند و سپس به مدت ۲ - ۱/۵ ساعت در هوای معمولی قرار داده شد تا قارچ در روی میوه تثبیت شود.

تیمار میوه‌ها با اسانس ریحان

از بین دو روش به کار رفته در آزمایش In vitro (ترکیب با محیط کشت و استفاده از دیسک‌های کاغذی)، روش استفاده از دیسک کاغذی انتخاب شد. اسانس ریحان در غلظت‌های ۶۰، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر برای تیمار روی میوه‌های توت‌فرنگی استفاده شد. برای هر تیمار ۳ تکرار و برای هر تکرار ۱۵۰ گرم میوه استفاده شد. ظرف حاوی میوه در داخل کیسه‌هایی از جنس پلی اتیلن معمولی قرار داده شد و اسانس‌ها در غلظت‌های مورد استفاده روی کاغذ صافی (واتمن ۱) قرار داده شد. کاغذ صافی آغشته به اسانس در داخل کیسه

آشکارساز FID با دمای ۲۸۰ دمای محفظه تزریق ۳۰۰ درجه و گاز حامل شامل گاز هلیوم با درجه خلوص ۹۹/۹۹ درصد بود.

تیمار اسانس ریحان روی قارچ *Botrytis cinerea* در شرایط درون شیشه‌ای

برای کشت قارچ از محیط کشت PDA^۱ استفاده شد. محیط کشت به مدت ۲۰ دقیقه در اتوکلاو (دمای ۱۲۱ درجه و فشار ۱/۵ اتمسفر) استریل شد سپس جهت حذف آلودگی باکتریایی، استریپتومایسین به میزان ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر در دمای ۴۵ - ۴۰ درجه سانتی‌گراد به آن افزوده شد سپس محیط کشت به دو قسمت تقسیم شد. یک قسمت از محیط کشت برای اعمال تیمارهای اسانسی به روش استفاده از دیسک کاغذی استفاده شد. قسمت دوم که قرار بود با اسانس مورد آزمایش مخلوط شود به این صورت آماده شد که اسانس ریحان در ۲۵۰، ۵۰۰، ۷۵۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر قبلاً در توتین ۸۰ با غلظت ۰/۰۵ درصد حل شد [۸] و وقتی دمای محیط ۴۵ - ۴۰ درجه سانتی‌گراد رسید به محیط کشت افزوده شد و بلافاصله در پتری دیش‌های یک‌بار مصرف استریل توزیع شد. پس از آماده شدن محیط کشت قارچ *Botrytis cinerea* که قبلاً از روی توت‌فرنگی خالص‌سازی و تکثیر شده بود برای آلوده‌سازی محیط کشت استفاده شد. آلوده‌سازی به این صورت بود که با استفاده از چوب‌پنبه سوراخ‌کن دیسک‌هایی به قطر ۰/۵ میلی‌متر از میسیلیوم‌های قارچ را برداشته و در به صورت معکوس در روی محیط کشت قرار داده شد [۱۱]. در روش ترکیب اسانس با محیط کشت، بلافاصله بعد از اینکه قارچ کشت شد دور پتری پارافیلیم کشیده شد ولی در روش استفاده از دیسک کاغذی، بعد از اینکه قارچ به شرح بالا کشت شد، اسانس در غلظت‌های فوق روی دیسک‌های از جنس کاغذ صافی (واتمن ۱) به قطر ۲ سانتی‌متر قرار داده شد و کاغذ آغشته به اسانس در یک گوشه از پتری قرار داده شد و بلافاصله دور پتری پارافیلیم کشیده شد. قارچ کشت شده در انکوباتور در دمای ۲۴ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد به صورت روزانه میزان رشد قارچ

^۱ Haemocytometer

^۱ Potato Dextrose Agar Merck

طوری قرار داده شد که با میوه‌ها تماس نداشته باشد و بلافاصله با استفاده از دستگاه دوخت کیسه‌های حاوی میوه و اسانس بسته‌بندی شد تا از تبخیر اسانس‌ها جلوگیری شود.

خصوصیات مورد اندازه‌گیری میوه

سفتی میوه‌ها با استفاده از پنوترومتر با قطر پیستون ۴ میلی‌متر و رنگ با استفاده از دستگاه Minolta مدل (CR-۴۰۰) در دو نقطه مقابل هم از میوه، pH با استفاده از دستگاه pH متر و TSS با استفاده از رفراکتومتر دستی اندازه‌گیری شد. TA با استفاده از سود ۰/۱ نرمال تا رسیدن به pH= ۸/۱ اندازه‌گیری شد. درصد کاهش وزن میوه‌ها در طول دوره انبارمانی محاسبه شد. ویتامین C با استفاده از روش تیتراسیون با یدور پتاسیم تعیین شد. میزان پوسیدگی میوه‌ها به صورت ظاهری با استفاده از درجه‌بندی به شرح زیر ارزیابی شد (۰= میوه سالم، ۱= کمتر از ۱۰ درصد میوه پوسیده، ۲= ۱۱-۲۰ درصد، ۳= ۲۱-۳۰ درصد، ۴= ۳۱-۴۰ درصد، ۵= ۴۱-۵۰ درصد، ۶= ۵۱-۶۵ درصد، ۷= ۶۵-۸۰ درصد و ۸= بیش از ۸۰ درصد میوه‌ها پوسیده شده باشند).

روش آماری

آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام شد که فاکتور اول مدت زمان انبارمانی و فاکتور دوم غلظت اسانس ریحان بود. مقایسه میانگین با روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج

آنالیز اسانس ریحان با دستگاه (GC/MS)

نتایج حاصل از آنالیز اسانس ریحان با دستگاه GC/MS نشان داد که اسانس ریحان حاوی استراگول (۷۳/۴ درصد)، لینالول (۲۲/۲۴ درصد)، میرسن، آلفا و بتا پینن و سایر ترکیبات به مقدار خیلی اندک است. هر کدام از این مواد به گروه‌های مختلف شیمیایی تعلق داشته و خواص شیمیایی مختلفی دارند. البته علاوه بر ترکیبات فوق ترکیبات زیاد دیگری نیز در هر یک از اسانس‌ها وجود دارد که به طور کامل در جدول شماره ۱ آورده شده است.

جدول شماره ۱- ترکیبات شناسایی شده در اسانس ریحان (*Ocimum basilicum*)

با دستگاه GC/MS

نام ترکیب	درصد بازدارندگی	درصد ترکیبات
α -Thujene	۹۴۱/۶	۰/۱۱
β -Pinene	۹۷۹/۵	۰/۱۳
Myrcene	۹۹۰/۳	۰/۱۴
α -Terpinene	۱۰۱۸/۵	۰/۰۹
p-Cymene	۱۰۲۴/۵	۰/۱۳
1,8- Cineol	۱۰۳۷/۸	۰/۲۱
Linalool	۱۰۷۹/۸	۲۲/۲۴
Dihydro Linalool	۱۱۳۹/۴	۰/۱۸
Linalool oxide	۱۱۶۸/۷	۰/۲۴
Estragol(Methyl Chavicol)	۱۱۹۷/۵	۷۳/۳۸
Citronellol	۱۲۲۶/۹	۰/۲
Chavicol	۱۲۴۹/۶	۰/۳۷
Methyl Eugenol	۱۴۰۳/۱	۰/۳۸
Cis- Bergamotene	۱۴۱۷/۸	۰/۴
β -Gurganene	۱۴۳۱/۱	۰/۰۸

ادامه جدول شماره ۱- ترکیبات شناسایی شده در اسانس ریحان (*Ocimum basilicum*)

با دستگاه GC/MS

نام ترکیب	درصد بازدارندگی	درصد ترکیبات
γ -Elemene	۱۴۳۵	۰/۲
α -Humulene	۱۴۵۲	۰/۲
δ -Cadinene	۱۵۲۰/۲	۰/۷

میوه‌های تیمار شده با اسانس ریحان از نظر میزان درخشندگی اختلاف معنی‌داری با میوه‌های شاهد داشتند ولی بین غلظت‌های مختلف اسانس ریحان از نظر تاثیر بر میزان L^* اختلافی مشاهده نشد (جدول شماره ۲).

میزان b^*

نتایج نشان داد که اثر تیمار با اسانس ریحان روی شاخص b^* معنی‌دار می‌باشد. به طوری که تیمار ۶۰ میکرولیتر بر لیتر ریحان با بیشترین میزان b^* از نظر عددی با بقیه تیمارها در یک سطح قرار گرفته و تیمار ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر ریحان با کمترین میزان b^* با تیمارهای شاهد در یک سطح آماری قرار دارد (جدول شماره ۲).

زاویه هیو

تیمار با اسانس اثر معنی‌داری روی درجه هیو داشت. تیمارهای شاهد و اسانس ریحان در غلظت‌های ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر که از نظر آماری در یک سطح قرار داشتند، با تیمار اسانس ریحان در غلظت‌های ۶۰ و ۲۵۰ میکرولیتر بر لیتر با بیشترین مقدار زاویه هیو، اختلاف معنی‌داری داشتند (جدول شماره ۲).

میزان اسیدیته قابل تیتراسیون (TA)

نتایج نشان داد که تیمار با اسانس ریحان اثر معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد روی TA دارد. اسیدیته قابل تیتراسیون میوه‌های تیمار شده با اسانس ریحان در هر ۴ غلظت به کار رفته بیشتر از میوه‌های شاهد می‌باشد (جدول شماره ۳).

نتایج حاصل از بررسی اثر ضدقارچی اسانس ریحان در شرایط درون شیشه‌ای

نتایج نشان داد که کارایی اسانس ریحان در بازدارندگی از رشد قارچ *Botrytis cinerea* به روش اعمال تیمار بستگی دارد. اسانس ریحان وقتی با محیط کشت قارچ ترکیب شود اثر بازدارندگی اندکی داشته به طوری که اختلاف معنی‌داری با شاهد و توتین ۸۰ نداشت ولی وقتی با روش استفاده از دیسک کاغذی به کار رفت در هر چهار غلظت به کار رفته (۲۵۰، ۵۰۰، ۷۵۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر) به طور کامل از رشد قارچ جلوگیری کرد (شکل شماره ۱).

آزمایش در روی میوه

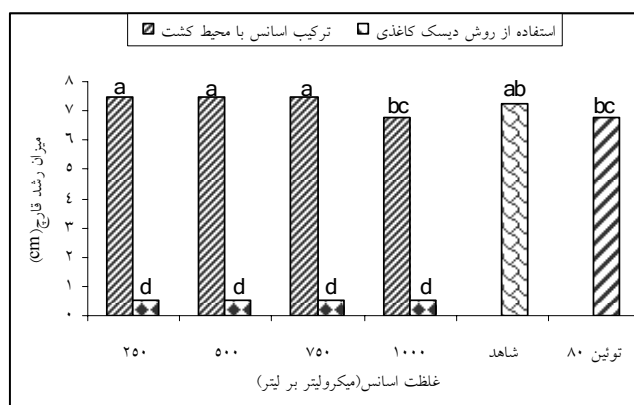
ارزیابی میزان پوسیدگی قارچی

نتایج نشان داد که تیمار با اسانس ریحان در غلظت‌های به کار رفته از رشد قارچ *Botrytis cinerea* روی میوه جلوگیری کرد و همه تیمارها در مقایسه با شاهد، رشد قارچ را به طور موثری کاهش دادند. در بین تیمارهای به کار رفته غلظت‌های ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرو لیتر بر لیتر بیشترین اثر کنترل‌کنندگی را نشان دادند (شکل شماره ۱). ۱۵ روز پس از انبارمانی میوه‌های شاهد از بین رفتند ولی میوه‌های تیمار شده با اسانس ریحان در غلظت ۶۰ میکرولیتر بر لیتر، ۲۰ - ۱۱ درصد آلودگی نشان دادند و در غلظت ۲۵۰ میکرولیتر بر لیتر ۱۰ درصد آلودگی داشتند. در تیمارهای ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر اسانس ریحان حتی پس از گذشت ۲۲ روز علایم رشد قارچ مشاهده نشد.

ارزیابی میزان درخشندگی (L^*) میوه

تیمار با اسانس ریحان اثر معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد بر میزان درخشندگی میوه توت فرنگی داشت.

شکل شماره ۱- اثر بازدارندگی اسانس ریحان بر رشد قارچ *Botrytis cinerea* در شرایط درون شیشه‌ای

جدول شماره ۲- تأثیر اسانس ریحان روی شاخص‌های رنگی (L^* , a^* , b^* Hue)

توت فرنگی				
Hue	b^*	a^*	L^*	شاخص‌های رنگی غلظت اسانس ($\mu\text{L.L}^{-1}$)
۳۹/۸۸b	۲۱/۵۵ab	۲۵/۸۹ab	۳۸/۴۶b	۰
۴۴/۰۷a	۲۴/۷ab	۲۵/۱۳ab	۴۰/۸۵a	۶۰
۴۳/۲a	۲۳/۹۸ab	۲۵/۵۷ab	۴۰/۵۲a	۲۵۰
۴۱/۹ab	۲۴/۱۷a	۲۶/۷۳a	۴۰/۵۵a	۵۰۰
۴۰/۰۵b	۲۰/۶۹b	۲۴/۵b	۳۹/۵b	۱۰۰۰

جدول شماره ۳- تأثیر اسانس ریحان روی شاخص‌های کیفی (pH, TA, TSS, TSS/TA)

توت فرنگی				
pH	TA	TSS	TSS/TA	شاخص‌های کیفی غلظت اسانس ($\mu\text{L.L}^{-1}$)
۳/۶۴ a	۰/۸۲ b	۱۱/۵۶ c	۱۴/۱۴ ab	۰
۳/۶۴ a	۰/۹ a	۱۱/۸۳bc	۱۳/۲ b	۶۰
۳/۶۴ a	۰/۹ a	۱۲/۴۲ab	۱۳/۷۶ ab	۲۵۰
۳/۶۴ a	۰/۸۹ a	۱۲/۹۳ a	۱۴/۶۴ a	۵۰۰
۳/۶۴ a	۰/۸۷ a	۱۲/۳۷ab	۱۴/۲۶ a	۱۰۰۰

میزان TSS) با تیمارهای ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر

اسانس ریحان (با بیشترین میزان TSS)، اختلاف معنی‌داری داشتند (جدول شماره ۳).

میزان مواد جامد محلول (TSS)

تیمار با اسانس ریحان اثر معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد روی میزان مواد جامد محلول داشت. تیمارهای شاهد و اسانس ریحان در غلظت ۶۰ میکرولیتر بر لیتر (با کمترین

شاخص طعم (TSS/TA)

نتایج نشان داد که اثر تیمار با اسانس ریحان روی شاخص طعم میوه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار می باشد. تیمار اسانس ریحان در غلظت ۶۰ میکرولیتر بر لیتر (با کمترین میزان شاخص طعم) با تیمارهای ریحان در غلظت های ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر اختلاف معنی داری دارد ولی بقیه تیمارها در یک سطح آماری قرار دارند (جدول شماره ۳).

درصد کاهش وزن

اثر تیمار بر درصد کاهش وزن در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار می باشد. بیشترین میزان درصد کاهش وزن در تیمار ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر ریحان بود و بقیه تیمارها اختلاف معنی داری با یکدیگر نشان ندادند.

بحث

اسانس ریحان مورد استفاده در این پژوهش حاوی لینالول (۲۲/۲۴ درصد با فرمول C10H18O) و استراگول (۷۳/۴ درصد با فرمول C10H12O) می باشد که یک ترپنوئید با ساختار الکلی بوده و فعالیت ضدقارچی بالایی در برابر قارچ *Botrytis cinerea* دارد. این نتایج با یافته های پلوتو و همکاران در سال ۲۰۰۳ هم خوانی دارد. میوه های تیمار شده با اسانس ریحان در مقایسه با شاهد میزان پوسیدگی پایین تری داشتند که این نتایج با نتایج گزارش های قبلی در مورد رازبری و کیوی هم خوانی دارد [۱۴]. به نظر می رسد اثر کنترل کنندگی اسانس ها علاوه بر اثر مستقیم اسانس ها روی قارچ به اثر اسانس ها در تحریک پاسخ های دفاعی گیاهان هم مربوط باشد. همان طور که اشاره شد فعالیت قارچ کشی اسانس ها در آزمایش های زیادی به اثبات رسیده است ولی مطالعات اندکی در ارتباط با تاثیر اسانس های گیاهی روی کیفیت میوه ها انجام شده و گزارش های واضح و مستندی در این رابطه وجود ندارد. ولی هم اکنون به دلیل بالا رفتن سطح دانش و آگاهی مردم، تقاضا برای محصولات غذایی سالم و ارگانیک افزایش

میزان ویتامین C

نتایج نشان داد که اثر تیمار با اسانس ریحان روی میزان ویتامین C در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار می باشد. بیشترین میزان ویتامین C در تیمار ۶۰ میکرولیتر بر لیتر و کمترین میزان ویتامین C در تیمار ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر مشاهده شد. تیمارهای ۲۵۰ و ۵۰۰ میکرولیتر بر لیتر با تیمار شاهد در یک سطح آماری قرار داشته و با تیمارهای ۶۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر اختلاف معنی داری داشتند.

میزان سفتی

نتایج نشان داد که تیمار با اسانس ریحان اثر معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد روی سفتی میوه ها دارد. تیمارهای شاهد و ۱۰۰۰ میکرولیتر بر لیتر اسانس ریحان با کمترین میزان سفتی در یک سطح آماری قرار دارند. میوه های تیمار شده با اسانس ریحان در غلظت ۶۰ میکرولیتر بر لیتر بالاترین میزان سفتی را داشته و با تیمارهای ۲۵۰ و ۵۰۰ میکرولیتر بر لیتر در یک سطح آماری قرار داشتند.

جدول شماره ۴- تاثیر اسانس ریحان روی سفتی، میزان پوسیدگی، درصد کاهش وزن و میزان ویتامین C توت فرنگی

شاخص های کیفی	میزان پوسیدگی	ویتامین C mg/100 gr.FW	درصد کاهش وزن	سفتی
غلظت اسانس ($\mu\text{L.L}^{-1}$)				
۰	۳/۸ a	۲۸/۲ b	۲/۲ b	۰/۶c
۶۰	۰/۶۸ b	۳۲/۵ a	۱/۸۶ b	۰/۹۳a
۲۵۰	۰/۵ b	۲۸/۷ b	۱/۶۶ b	۰/۸۳ab
۵۰۰	۰/۲ c	۲۸/۲ b	۱/۸ b	۰/۸۱ab
۱۰۰۰	۰/۲ c	۲۵/۱۸ c	۲/۸۴ a	۰/۷۴c

یافته است. بنابراین علاقه به چنین مطالعاتی بیشتر شده تا جایگزین مناسبی برای مواد شیمیایی مصنوعی که اثرات مضر آن‌ها برای سلامتی انسان به خوبی روشن شده است، پیدا بشود. اسانس‌های گیاهی همانند هر ماده شیمیایی دیگر وقتی در غلظت‌های زیاد استفاده می‌شود باعث اثرات سمیت روی میوه می‌شود برای مثال در پژوهش حاضر مشخص شد که اسانس ریحان وقتی در غلظت‌های بالاتر (۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکرولیتر برلیتر) استفاده می‌شود باعث سوختگی کاسبرگ‌ها و سطح میوه توت فرنگی می‌شود. که با نتایج تسائو و ژو در سال ۲۰۰۰ هم‌خوانی دارد. آن‌ها گزارش کردند که بخار تیمول باعث قهوه‌ای شدن دم میوه گیلاس شده و شدیداً طعم میوه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. میوه‌های تیمار شده با اسانس ریحان در مقایسه با میوه‌های شاهد شاخص‌های رنگی بهتری داشتند. علت این امر به احتمال زیاد به دلیل خاصیت آنتی اکسیدانی اسانس ریحان است که از اکسید شدن آنتوسیانین (رنگیزه اصلی در توت فرنگی) در طول دوره انبارمانی جلوگیری می‌کند. غلظت بالای اسانس ریحان باعث افزایش درصد کاهش وزن می‌شود که به نظر می‌رسد به دلیل افزایش شدت تنفس میوه باشد چون که غلظت بالای اسانس علاوه بر این که باعث سوختگی در سطح میوه می‌شود، به عنوان یک عامل تنش‌زا باعث افزایش فعالیت‌های حیاتی سلول شده و مواد غذایی ذخیره میوه را به مصرف می‌رساند. غلظت بالای اسانس ریحان باعث کاهش سفتی میوه توت فرنگی می‌شود که این امر ناشی از افزایش فعالیت‌های حیاتی سلول می‌باشد. ولی غلظت‌های پایین‌تر باعث حفظ سفتی میوه می‌شوند که این با نتایج آزمایش‌های جو و همکاران در سال ۲۰۰۰ هم‌خوانی دارد. آن‌ها گزارش کردند که گلابی‌های

نتیجه‌ای که از این پژوهش می‌توان گرفت این است که اسانس ریحان بازدارنده رشد قارچ عامل کپک خاکستری توت فرنگی بوده و می‌تواند جایگزین قارچ‌کش‌های مصنوعی در کنترل این قارچ بیماری‌زای مهم روی اکثر محصولات که به مصرف مستقیم انسان می‌رسند، بشود. البته با توجه به این که تیمار میوه‌ها با اسانس‌های گیاهی طعم آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد بنابراین احتمال دارد پذیرش میوه‌هایی که تیمارهای اسانسی روی آن‌ها اعمال شده است از سوی مصرف‌کننده با مشکل مواجه شود ولی باید سعی شود با استفاده از روش‌های مناسب حداقل غلظت از اسانس‌ها استفاده شود تا اثراتی که روی کیفیت میوه می‌گذارد به حداقل برسد. البته می‌بایست تحقیقات زیادی انجام شود تا امکان استفاده از اسانس‌های گیاهی در فرمولاسیون‌های مناسب برای هر کدام از محصولات فراهم شود.

منابع

1. Bautista-Banos S, Garcia-Dominguez E, Barrera-Necha LL, Reyes-Chilpa R and Wilson CL. Seasonal evaluation of the postharvest fungicidal activity of powders and extracts of huamuchil (*Pithecellobium dulce*): action against

botrytis cinerea, *penicillium digitatum* and *Rhizopus stolonifer* of strawberry fruit. *J. Postharvest. Boil. Technol.* 2003; 29: 81 - 92.

2. Capek P, Hribalova V. Water-soluble polysaccharides from *Salvia officinalis* L.

- possessing immunomodulatory activity. *J. Phytochemistry*. 2004; 65: 1983 - 92.
3. Dris R, Niskanen R, Jain SM. Crop management and postharvest handling of horticultural products. *Science Publishers, Inc.* 2001; 1: 363 - 4.
 4. Harker FR, Elgar HJ, Watkins CB, Jakson PJ and Hallett IC. Physical and mechanical changes in strawberry fruit after high carbon dioxide treatments. *J. Postharvest. Boil. Technol.* 2000; 19: 139 - 46.
 5. Kays SJ. Postharvest physiology of perishable plant products. Copyright by Nostrand Reinhold. 1991, pp: 515 - 6.
 6. Kulakiotu EK, Thanassouloupoulos CC, Sfakiotakis EM. Biological control of *Botrytis cinerea* by volatiles of Isabella grape. *J. Phytopathol.* 2004; 94: 9, 924 - 31.
 7. Mo EK, Sung CK. Phenyl Ethyl alcohol (PEA) application slows fungal growth and maintains aroma in strawberry. *J. Postharvest. Boil. Technol.* 2007; 45: 234 - 9.
 8. Oxenham SK, Svoboda KP and Walters DR. Antifungal activity of the essential oil of Basil (*Ocimum Basilicum*). *J. Phytopathol.* 2005; 153: 174 - 80.
 9. Plotto A, Roberts RG, Roberts DD. Evaluation of plant essential oils as natural postharvest disease control of tomato (*Lycopersicon esculentum* L.), *Acta Hort.* 2003; 628: 737 - 45.
 10. Reddy MVB, Belkacemi K, Corcuff R, Castaigne F and Arul J. Effect of preharvest chitosan spray on postharvest infection by *Botrytis cinerea* and quality of strawberry fruit. *J. Postharvest. Boil. Technol.* 2000; 20: 39 - 51.
 11. Singh G, Marimuthu P, S de Heluani C and Catalan C. Chemical constituents and antimicrobial and antioxidant potential of essential oil and acetone extract of *Nigella sativa* seeds. *J. Science of Food and Agriculture*. 2005; 85: 2297 - 306.
 12. Siomos AS, Gerasopoulos D and Tsouvaltzis P. Prestorage hot treatments inhibit postharvest anthocyanin synthesis and retain overall quality of white asparagus spears. *J. Postharvest Biol. Technol.* 2005; 38: 160 - 8.
 13. Suslow TV. Ozone applications for postharvest disinfection of edible horticultural crops. Available in <http://anrcatalog.ucdavis.edu>.
 14. Wang CY and Buta JG. Maintaining quality of fresh-cut kiwifruit with volatile compounds. *J. Postharvest Biol. Technol.* 2003; 28: 181 - 6.
 15. Wisniewski M, Wilson C, Ghauth AEL and Droby S. Non-chemical approaches to postharvest disease control. *Acta Hort.* 2001; 407 - 12.
 16. Wright KP, Kader AA. Effect of slicing and controlled- atmosphere storage on the ascorbate content and quality of strawberries and persimones. *J. Postharvest. Boil. Technol.* 1997; 10: 39 - 48.
 17. Youdim KA, Deans SG, Finlayson HJ. The antioxidant properties of Thyme (*Thymus zigs* L.) essential oil: an inhibitor of lipid per oxidation and a free radical scavenger. *J. Essential Oil Res.* 2002; 14: 210 - 5.

